

Partycypacja w mieście: jak miejskie innowacje partycypacyjne przekształcają demokrację, rządzenie i zaufanie (PAR-CITY)

Kryzys demokracji, rządu i spadek zaufania obserwujemy dziś na całym świecie. Jednocześnie w różnych miejscach rośnie zaangażowanie polityczne. W zurbanizowanym świecie miasta są głównymi przestrzeniami, w których pojawiają się nowe formy uczestnictwa, ale także głębokie konflikty wokół praktyk demokracji i rządu. Projekt PAR-CITY ma na celu zrozumienie, w jaki sposób miejskie innowacje partycypacyjne (Urban Participatory Innovations – UPI) zmieniają demokrację, zaufanie i rządzenie. UPI są rozumiane jako nowe praktyki i mechanizmy, za pomocą których obywatele i/lub urzędnicy formują i przekształcają instytucje demokratyczne. W metropoliach XXI wieku do takich innowacji zaliczamy: nowe formy sporów i protestów, reformy instytucjonalne (Open Government), próby przeprojektowania instytucji partycypacyjnych; wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych w "inteligentnych miastach" (Smart City); oraz rolę mediów społecznościowych w procesach (dez)informacji i budowania/osłabiania zaufania.

Miasta są miejscem głębokich nierówności i konfliktów politycznych, często z użyciem przemocy. Jednocześnie cyfrowa i materialna przestrzeń miejska jest kluczowym źródłem miejskich innowacji partycypacyjnych: nowych praktyk i mechanizmów, za pomocą których obywatele formują i przekształcają instytucje demokratyczne. Miasta są kluczowymi arenami budowania relacji, które tworzą lub niszczą demokrację i zaufanie, ale nasza wiedza pozostaje rozproszona w różnych dyscyplinach i regionach i brakuje jej zintegrowanego, porównawczego i relacyjnego podejścia.

PAR-CITY po raz pierwszy gromadzi unikalny interdyscyplinarny zespół badaczy z obu stron Atlantyku oraz z Północy i Południa, aby zbadać, w jaki sposób i dlaczego miasta mogą reagować na kluczowe wyzwania demokratyczne naszych czasów. W projekcie porównanych zostaje siedem dużych miast (z czterech regionów globalnego Południa i Północy). Są to: Buenos Aires, Cape Town, Lyon, Nowy York, Sao Paulo, Toronto, Warszawa.

Trzy główne cele projektu to: (1) zbadanie znaczenia miast w reagowaniu na globalne wyzwania związane z demokracją, rządem i zaufaniem; (2) zbadanie roli mediów cyfrowych, narzędzi i technologii w erozji lub wzmacnianiu demokracji, rządu i zaufania w dużych miastach; (3) rozwijanie koncepcji, modeli i teorii demokracji, rządu i zaufania poprzez analizę miejskich innowacji partycypacyjnych.

Pytania badawcze, na które odpowiada projekt, dotyczą tego, w jaki sposób miejskie innowacje partycypacyjne (UPI) przekształcają władzę, autorytet i konflikt? Jak zmagają się z marginalizacją i nierównościami? Jak są uwarunkowane różnicami geograficznymi? W jaki sposób pomagają nam zrozumieć wyzwania i kryzysy związane z demokracją, rządem i zaufaniem na globalnej północy i południu? W projekcie wykorzystywane są metody ilościowe i jakościowe: analiza dokumentów, obserwacja praktyk partycypacyjnych, wywiady, badania kwestionariuszowe, analiza dyskursu i analiza zawartości mediów.

Projekt PAR-CITY łączy naukowców z kilku dyscyplin: geografii, prawa, medioznawstwa, administracji publicznej, nauk politycznych, socjologii, studiów genderowych i studiów miejskich, którzy porównują uwarunkowania innowacji w różnych miastach. Ponieważ wiele praktyk i badań ogranicza się do lokalnych języków i ram poznawczych poszczególnych dyscyplin, ogranicza to przepływ wiedzy i wymianę doświadczeń. Ten transatlantycki projekt jest dialogiem ponad granicami (dyscyplinarnymi, językowymi, epistemologicznymi, kulturowymi i politycznymi). Dzięki temu efektem projektu będzie 1) integracja dotychczas rozdrobnionych podejść dyscyplinarnych do rozumienia demokracji, zarządzania i zaufania, 2) pokazanie kluczowej roli geografii i przestrzeni miejskiej; 3) wyprowadzenie wniosków i rekomendacji na bazie globalnego zestawu punktów widzenia, popartych empirycznymi dowodami.